

Nazwa przedmiotu: Historia muzyki		
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Sztuk Sceniczych		Rok akademicki: 2021/2022
Kierunek: Sztuki sceniczne	Specjalność: Wokalno-aktorska	
Forma studiów: stacjonarne	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Status przedmiotu: moduł specjalistyczny
Rodzaj studiów: pierwszego stopnia	Forma zajęć: zajęcia grupowe, wykład	Język przedmiotu: polski
Koordynator przedmiotu	dr hab. Anna Dzionek-Kwiatkowska, prof. AM	
Prowadzący zajęcia	dr hab. Beata Stróżyńska, prof. AM	
Cele przedmiotu	<p>Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z historią muzyki, jej rozwojem w poszczególnych epokach i wybranych ośrodkach muzycznych. Studenci powinni rozumieć uwarunkowania związane z sytuacją polityczno-społeczną w omawianych centrach muzycznych, a także dostrzegać związek pomiędzy warunkami, w jakich żył i działał twórca, a jego dziełem.</p> <p>Po zakończeniu nauki student powinien znać wybrane utwory z zakresu literatury muzycznej, rozumieć główne trendy rozwojowe omawianych gatunków, postrzegając tenże rozwój w kontekście stylów muzycznych charakterystycznych dla danej epoki; powinien też rozumieć wzajemne zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania, aby wykorzystać wiedzę z zajęć w przyszłej działalności artystycznej. Celem kształcenia jest bowiem nie tylko rozszerzenie horyzontów słuchaczy, wypracowanie umiejętności wypowiedzania się w mowie i w piśmie na temat historii muzyki, z użyciem fachowej terminologii, ale także wyposażenie absolwentów w narzędzia ułatwiające działalność zawodową. Do ważnych celów związanych z omawianym przedmiotem należy wypracowanie u studentów umiejętności przeprowadzania krytycznej analizy dzieł muzycznych, oceny ich znaczenia oraz oddziaływania w procesie historyczno-kulturowym.</p>	
Wymagania wstępne	Wiedza nabyta na poziomie szkoły średniej (poziom 4-5 PRK) lub ukończona szkoła średnia.	
Kategorie efektów	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	Student zna i rozumie: - zagadnienia dotyczące literatury muzycznej; - style muzyczne i związane z nimi tradycje wykonawcze w muzyce wokalne; - podstawowe linie rozwojowe w historii muzyki oraz ma orientację w literaturze piśmienniczej związanej z tymi zagadnieniami (również Internet, e-learning); - wzajemne zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania oraz wykorzystuje tę wiedzę dla dalszego rozwoju artystycznego.	P6S_WG
Umiejętności	Student potrafi: - słuchowo rozpoznać materiał muzyczny i literacki, zapamiętać go i operować nim; - wypowiadać się w formie pisemnej i ustnej na tematy związane z kierunkiem studiów; - komunikować się z użyciem specjalistycznej terminologii.	P6S_UW P6S_UK

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU	Liczba godzin
<p>Ogólne wiadomości o rozwoju muzyki przed okresem średniowiecza</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Początki muzyki (hipotezy dotyczące powstania muzyki). 2. Rola muzyki na etapie wspólnoty pierwotnej. 3. Muzyka starożytna (Bliski i Daleki Wschód, Grecja, Rzym). 	6
<p>Średniowiecze</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ogólne wiadomości o epoce średniowiecza w muzyce. Rola Kościoła. Początki wielogłosowości w muzyce. 2. Muzyka religijna. 3. Muzyka świecka. 4. Ars antiqua. Ars nova. Okres burgundzki. 	10
<p>Renesans</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ogólne wiadomości o epoce renesansu w muzyce. Ośrodki, style, przemiany w zakresie poszczególnych elementów dzieła muzycznego. 2. Muzyka religijna. 3. Muzyka świecka. 4. Wybrani kompozytorzy epoki renesansu. 	6
<p>Barok</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ogólne wiadomości o epoce baroku w muzyce. Periodyzacja. 2. Rola Kościoła i dworów feudalnych w rozwoju muzyki tego okresu. Ośrodki miejskie. Style narodowe. Wpływ poszczególnych ośrodków geograficznych i osobowości twórczych na kształtowanie się stylów muzycznych. 3. Wielka synteza stylistyczna w dziełach wybitnych twórców późnego baroku. Jan Sebastian Bach i Jerzy Fryderyk Haendel. 4. Przemiany tonalne – system dur-moll, temperacja stroju muzycznego. Polifonia a homofonia. Basso continuo. Czynniki wirtuozowski. Styl koncertujący. Kunszt śpiewaków (bel canto). Rozwój instrumentów i solowej literatury instrumentalnej. Technika wariacyjna. Forma cykliczna. Stylizacje tańców. 5. Formy i gatunki: <ol style="list-style-type: none"> a) opera – geneza i rozwój w poszczególnych ośrodkach, b) oratorium, kantata, pasja, msza, chorał protestancki, c) muzyka instrumentalna (sonata, koncert, suita, symfonia, fuga, inwencja, fantazja, przygrywka chorałowa, toccata i in.). 	10
<p>Tzw. okres przedklasyczny i klasycyzm</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przemiany społeczne w XVIII wieku. Ideologia oświecenia. Wpływ filozofii oświecenia na postrzeganie roli sztuki w społeczeństwie. Muzyka na dworach. Muzyka kościelna. Mieszczaństwo jako odbiorca i współtwórca życia muzycznego. Muzyka dla amatorów. Muzyka dla kobiet. Funkcja dydaktyczna muzyki 2. Ważniejsze zjawiska w kulturze i sztuce XVIII wieku (styl galant, rokoko, Empfindsamkeit, Sturm und Drang). 3. Znaczące ośrodki muzyczne XVIII wieku. Tzw. szkoły przedklasyczne i ich przedstawiciele. 4. Zmiany w zakresie elementów dzieła muzycznego. 5. Klasycyzm wiedeński. Joseph Haydn, Wolfgang Amadeus Mozart i Ludwig van Beethoven – charakterystyka twórczości na tle przemian w muzyce europejskiej tego okresu. 6. Formy i gatunki: opera, muzyka oratoryjno-kantatowa, pieśń; sonata, koncert, symfonia, kwartet i inne gatunki muzyki kameralnej. 	10
<p>Romantyzm</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ogólna charakterystyka epoki romantyzmu w muzyce. Ideologia romantyzmu. Filozofia tego okresu i jej wpływ na postrzeganie roli muzyki. 2. Nowy typ twórcy i wirtuoza. Jego pozycja w społeczeństwie. 	10

<p>Subiektywizacja wypowiedzi. Narastający konflikt pomiędzy twórcą a odbiorcą muzyki.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Przenikanie się różnych dziedzin sztuki. Zainteresowanie historią, mitami, legendami oraz zjawiskami nadprzyrodzonymi. Wpływ muzyki ludowej. Pieśniowość. 4. Rozwój ośrodków narodowych. 5. Epoka przeciwstawnych tendencji. Miniaturyzacja form wypowiedzi a rozbudowywanie form minionych epok. Sięganie do dawnych schematów formalnych (kontynuacja form klasycznych i nawiązywanie do tradycji baroku) przy stopniowym procesie rozpadu owych dawnych schematów formalnych i dążeniu do swobody wypowiedzi twórcy. Upodobanie do występów solowych, ale także rozbudowa aparatu wykonawczego. Muzyka absolutna a programowa. 6. Wybitni kompozytorzy. 7. Formy i gatunki: <ol style="list-style-type: none"> a) formy i gatunki solowe (pieśń solowa z towarzyszeniem fortepianu, miniatura instrumentalna, sonata, wielkie formy solowe – np. fantazje, poematy taneczne na fortepian i in.) b) gatunki muzyki kameralnej c) symfonia, poemat symfoniczny, koncert d) opera i dramat muzyczny e) wielkie formy wokalne-instrumentalne. 							
<p>Wiek XX</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Impresjonizm. 2. Ekspresjonizm. 3. Dodekafonia. 4. Syntezy stylistyczne po I wojnie światowej (muzyka rosyjska, francuska, włoska, niemiecka, węgierska, polska, czeska, angielska, amerykańska). 5. Serializm i aleatoryzm. 6. Postmodernizm. 		8					
Metody kształcenia	wykład / użycie multimedialnych						
Warunki zaliczenia	Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się <i>1 pkt ECTS = 30 godzin pracy studenta (zajęcia + praca własna)</i>						
Rok	I		II		III		IV
Semestr	I	II	III	IV	V	VI	VII VIII
ECTS	1	1					
Ogólna liczba godzin	30	30					
Rodzaj zaliczenia	Zs	Zs					
Literatura podstawowa							
Danuta Gwizdalanka, <i>Historia muzyki</i> , cz.1-3, Kraków 2005-2009.							
Józef Chomiński, Krystyna Wilkowska-Chomińska, <i>Historia muzyki</i> , t. 1-2, Kraków 1989-1990.							
Małgorzata Kowalska, <i>ABC historii muzyki</i> , Kraków 2001.							
<i>Encyklopedia muzyczna PWM, Część biograficzna</i> , red. Elżbieta Dziębowska, Kraków 1979.							
Literatura uzupełniająca							
Enrico Fubini, <i>Historia estetyki muzycznej</i> , Kraków 1997.							
Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu							
Data	Imię i nazwisko			Czego dotyczy modyfikacja			
30.12.2021	dr hab. Beata Stróżyńska, prof. AM			uaktualnienie sylabusu			

Sposoby realizacji i weryfikacji efektów uczenia się zostały dopasowane do sytuacji epidemiologicznej wewnątrz aktami prawnymi Uczelni.